

тѣхъ, както него. По едно время той поведе войскы-ты си срѣщѣ Французы-ты и нападна на царство-то имъ, нѣ тѣхный царь Ханри разби силы-ты му и въ разстояніе единъ мѣсяць отнѣ много градове, които Иваница бѣ завладалъ (1208 г.). Тогази Бориль като видѣ, че му непомогна честь-та, както ся надѣяше, заключи миръ съ Ханри, съ когото послѣ ся и сроди, като му даде братовчедкѣ си за женѣ.

Въ время на тоя царь Богомили-ти бѣхѣ прѣ-одолѣли въ Българіѣ, та става нарочно противъ тѣхъ съборъ, на който ся и наказахѣ нѣколкомина отъ тыя еретицы.

Бориль не е можялъ да остане за всякога миренъ и да удържи до много время неправедно отня-тѣ-тѣ коронѣ: нейны-ты наслѣдници — *Иванъ Асѣнь II* и *Александръ*, лишени отъ право-то си за наслѣдіе-то ѣ, подигнѣхѣ ся да си ѣ отнѣмѣтъ. Заради това тѣи отидохѣ въ Россіѣ, дѣто имъ ся даде доволно помощъ отъ войскѣ, та нападнѣхѣ на Борила и още въ първо-то сраженіе го побѣдихѣ и прѣвзехѣ по-голѣмѣ-тѣ чясть отъ царство-то му. Послѣ това Иванъ Асѣнь II достигна и до Търново, та го обиколи и държя въ обсадѣ цѣлы 7 години. Най-сѣтнѣ жителе-ти отъ столицѣ-тѣ, като неможяхѣ вече отъ гладъ да търпятъ повече время обса-дѣ-тѣ, отворихѣ порты-ты на Асѣневы-ты сынове, и тѣи тържественно влѣзохѣ въ бащиный си домъ. Тогази Търновци припознахѣ за Господаръ Ивана Асѣня II, а Бориль въ бѣгание-то си изъ Търново, падна въ рѣцѣ на Асѣневы-ты хора и быде отве-